

		Інвестиційні ресурси недержавних пенсійних фондів-резидентів
	Позикові	Банківські, комерційні кредити; Бюджетні цільові кредити; Фонди венчурного капіталу; Інвестиційні ресурси іноземних інвесторів, у тому числі комерційних банків, міжнародних фінансових інститутів

* Джерело [2]

Отже, в Україні основними джерелами коштів, які використовуються для фінансування інноваційної діяльності, є:

1. Державні інвестиційні ресурси (бюджетні кошти, кошти позабюджетних фондів, державні запозичення, пакети акцій, майно державної власності).

2. Інвестиційні, зокрема фінансові, ресурси суб'єктів господарювання комерційного і некомерційного характеру, а також громадських організацій, фізичних осіб і т. п. Це інвестиційні ресурси колективних інвесторів, зокрема, страхових компаній, інвестиційних фондів і компаній недержавних пенсійних фондів. Сюди ж входять і власні засоби підприємств, а також кредитні ресурси комерційних банків, інших кредитних організацій і спеціально уповноважених урядом інвестиційних банків.

Список використаних джерел:

1. Негода А. Світовий досвід розвитку проектного фінансування / А. Негода // Вісник КНУ ім. Шевченка. – 2011. – № 38/39. – С. 58 - 61.
2. Захарченко В. І., Корсікова Н. М., Меркулов М. М. Інноваційний менеджмент: теорія і практика в умовах трансформації економіки. Навч. посіб. – К.: Центр учбової літератури, 2012. – 448 с.

УДК 368

Залєтов О.М.

к.е.н., доцент, Член Нацкомфінпослуг

СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНА РОЛЬ СТРАХУВАННЯ СОЦІАЛЬНИХ РИЗИКІВ ПЕРСОНАЛУ НА ПІДПРИЄМСТВІ

На початку ХХІ століття соціальна політика будь-якої держави має на меті вирішення найважливіших завдань надання мінімальних гарантій громадянам, захисту працюючих громадян від різного роду небезпек шляхом надання гарантій і компенсацій на основі інструментів перерозподілу національного доходу на користь непрацевдатних і малозабезпечених. Це підкреслює роль і значення людини в процесі сталого розвитку суспільства і така «соціальна спрямованість» політики держави не є виключно соціальним або політичним моментом - це повністю економічно виправдана стратегія розвитку суспільства. Так і на мікроекономічному рівні відбувається усвідомлення ролі людини як центральної ланки будь-якого господарюючого суб'єкта. На перший план виходять завдання підвищення продуктивності праці, розвитку «людського капіталу» та ефективної організації виробництва.

Завдання більшості систем соціального захисту полягає в підтримці стабільності доходів громадян, наданні необхідних соціальних послуг. Під поняттям соціального захисту можна розуміти правила перерозподілу суспільного багатства на користь людей, які тимчасово або постійно

потребують особливої підтримки з боку суспільства. Як предмет соціального захисту необхідно розглядати соціальні ризики [1].

Під «соціальним ризиком» ми розуміємо ймовірність прояву несприятливих наслідків для процесу нормального відтворення робочої сили в разі настання певних випадкових подій.

До основних соціальних ризиків відносяться: втрата працездатності (тимчасова або постійна); безробіття; втрата годувальника; зниження рівня доходів у зв'язку з народженням дітей; відсутність доходу на рівні прожиткового мінімуму по іншим причин.

Узагальненням підходів до розуміння змісту соціального ризику може бути визначення Міжнародної Організації Праці, де зазначається, що соціальний ризик — це втрата доходу, що спричиняє необхідність матеріальної підтримки громадян для задоволення мінімальних потреб незалежно від їх індивідуальних можливостей [2].

Вплив соціальних ризиків на економіку країни, очевидно, призводить до зниження ВВП, причому найбільш істотним воно є, коли соціальні ризики реалізуються у економічно активного населення, що дозволяє говорити про необхідність першочергової уваги до управління соціальними ризиками саме цієї категорії населення. Для регулювання цих ризиків в масштабах суспільства склалася система соціального захисту, в нинішньому вигляді включає соціальне страхування і соціальне забезпечення. Ця система забезпечує перерозподіл ВВП між різними групами населення, таким чином виконуючи функції регулятора соціального ризику [3].

Найсуттєвішим соціальним ризиком на підприємстві є ризик втрати працездатності, і на управлінні цим ризиком варто зосередити першочергову увагу. При цьому виникає питання про найбільш ефективного інструмента управління ризиками, зокрема, соціальними.

Важливим напрямом соціального захисту працівників є соціальна відповідальність бізнесу. Цей термін має європейське походження і частіше звучить як "корпоративна соціальна відповідальність", яка поєднанні із напрямками реалізації соціальних заходів сприяє підвищенню рівня захищеності суб'єктів соціальних відносин [4].

Важливість формування нової парадигми щодо управління соціальними ризиками персоналу на підприємстві очевидна. Сформована система державного соціального захисту, як система управління соціальними ризиками, спрямована на встановлення мінімальних гарантій в суспільстві - не може і не повинна вирішувати завдань щодо ефективної організації праці на підприємстві, не дивлячись на значні грошові потоки, спрямовані на фінансування позабюджетних фондів соціального захисту. У той же час на мікроекономічному рівні на даний момент компенсація працівникам витрат при настанні несприятливих подій сприймається роботодавцем в кращому випадку як можливість для підвищення лояльності персоналу або дотримання принципів соціальної відповідальності бізнесу, а найчастіше - як нав'язана державою необхідність [5].

Усвідомлення витрат в персонал підприємства, зокрема для цілей управління соціальними ризиками персоналу, як фактора досягнення конкурентної переваги можливий тоді, коли буде встановлено кількісне і якісне співвідношення між зміною соціальних показників на підприємстві (і відповідним економічним ефектом), що впливають на сукупність непрямих витрат, і величиною вироблених витрат. В цьому випадку можна буде розглядати витрати на управління соціальними ризиками не як додаткові витрати на соціальні потреби, а як поворотні (окупаються) інвестиції в головний фактор виробництва - людські капітал.

Список використаних джерел:

1. Коваленко О.М. Соціальний захист як елемент соціальних стандартів у категоріях соціальної справедливості / О.М. Коваленко // Теорія та практика державного управління. – 2012. – Вип. 1 (36). – С. 303–309.
2. Про мінімальні норми соціального забезпечення: конвенція МОП від 28.06.1952 р. №102 // [Електронний ресурс]. — Режим доступу: www.ilo.org
3. Малоун Томас У. Труд в новом столетии. Как новые формы бизнеса влияют на организации, стиль управления и вашу жизнь / Пер. с англ. – М.: Олимп –Бизнес, 2006. – 251 с.
4. Фоменко Г.Г. Формування соціальних витрат підприємств у процесі реалізації соціального захисту працівників / Г.Г. Фоменко // Економіка промисловості. – 2012. – № 3–4. – С. 356–360.
5. Кесслер Д. Старые и новые риски и социальная роль страхования // Страховое дело. – 2005. – №12. – С. 34-37.

УДК 339.138

Зюкова І.О.

к.е.н., доцент ДВНЗ «КНУ», м. Кривий Ріг

Кічук А.О.

*аспірантка кафедри маркетингу
ДВНЗ «КНЕУ ім. В.Гетьмана»*

ФІНАНСОВИЙ МЕХАНІЗМ РЕАЛІЗАЦІЇ МАРКЕТИНГОВИХ ІННОВАЦІЙ

Глобалізація та інтернаціоналізація економічного господарства, зростання рівня конкуренції на ринку призвели до зміни принципів, підходів у маркетинговій діяльності, до пошуку нових методів впливу на свідомість споживача та завоювання його лояльності.

Зміна у підходах маркетингової діяльності з виробничого підходу на орієнтацію на споживача знайшла відображення у розвитку маркетингової концепції Роберта Латеборна (1990 рік), яка перетворює маркетингові інструменти «4Р» Маккарті у відчуття споживача «4С».

Інноваційні підходи до формування концепцій маркетингової діяльності та розробки маркетингового інструментарію знайшли своє відображення у працях К.Л. Келлера, А.Ф. Павленка, О.К. Шафалюка, Й. Шумпетера, О.Остервальда та ін. Актуальність інноваційних підходів до розробки маркетингового інструментарію та цінність їх практичної апробації вимагають подальшого дослідження.

Маркетингова інновація – це впровадження та використання нового методу маркетингу. Вміння правильно визначити маркетингову інновацію є ключовим, якщо підприємство прагне зберегти конкурентну перевагу.